

[Forsvarsministeren.]

over det Spørgsmaal, men jeg skal prøve paa at give det ærede Medlem et lille Fingerpeg om, hvor det kan være. Hør f. Eks., hvad en saa stor Profet inden for det kommunistiske Internationale som Radek skrev i „Pravda“ den 19. Marts 1935 i en Artikel om Sovjetpatriotisme. Der skrev det ærede Medlems store Forbillede følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Sovjetpatriotismen brænder inden for vort Land med høje Flammer. Den driver Livet. Den opvarmer Motorerne i vore Stormstridsvogne, tunge Bombaeroplaner og Jageraeroplaner, og den lader vore Kanoner. Sovjetpatriotismen vaager ved vore Grænser, hvor nedrige og allerede dømte Fjender truer vort fredelige Liv, vor Magt og Ære. Hvis Fjenden overfalder os, vil Sovjetpatrioterne gribe til Vaaben med et Heltmod som aldrig set før i Menneskehedens Historie.“

Mon det ærede Medlem saa ikke er nogenlunde klar over, hvor det er, det foregaar?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Det, der gav Anledning til Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Rager og mig, var, at det ærede Medlem i sin første Tale sagde, at Det radikale Parti vilde ikke være med til krigsmæssige Opgaver, og at vi havde ingen krigsmæssige Opgaver her i Landet. Det var det, der gav mig Anledning til at minde det ærede Medlem om, at den højtærede Udenrigsminister som Forsvarsminister godkendte den Instruks, som Flaadens Chef gav den 1. August 1914, og hvori der stod, at man skulde bruge alle til Raadighed staaende Midler, hvis Sjælland blev angrebet. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rager, at vi havde modsat os Sikringsstyrkens Indskrænkning. Saa vidt jeg husker, laa det saadan dengang, at Forsvarsministeren kom med Forslag, men vi sagde Gang paa Gang: dette Spørgsmaal saavel som andre militære Spørgsmaal maa ene og udelukkende hvile paa Ministerens eget Ansvar; han er den eneste, som kan bedømme den udenrigs-

politiske Situation, og han maa have Ansvar for det. For øvrigt vil jeg sige, at ogsaa for, hvad der i øvrigt skete under Krigen, maa Regeringen som saadan bære Ansvar, det være sig de Armeringsarbejder, som blev foretaget her uden for København som ovre i Jylland, det være sig Tunestillingen og Udrustningen af Skibe og Indkøb af Inspektionsskibe i Holland. Det maa ene og udelukkende hvile paa Regeringens Ansvar. Saaledes har vor Stilling altid været.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der nu begynder at stille Spørgsmaal og gentage dem, skal jeg sige, at det er ikke Eksamen i Dag, og jeg anerkender ikke Spor det ærede Medlems Ret til at spørge. Nej, det ærede Medlem kan angaaende det Spørgsmaal, han vilde have besvaret, se, naar min Tale kommer i Folketingstidenden, det vil blive trykt Spalte det og det, det kan ikke opgives endnu, men maaske vil Sekretariatet sørge for, at det bliver indføjet til det ærede Medlems behagelige Efterretning.

Med det ærede Medlem Hr. Nørskov er der ikke Grund til at diskutere meget mere. Jeg er velkendt med, hvordan Venstres i sin Tid saakaldte store Politiker J. C. Christensen opførte sig lige fra den første Dag i 1914 og frem gennem hele Krigsperioden; har man læst og fulgt med i Politik, behøver man ikke at gaa i Rigsdagen for at se, at hans Optræden var akkurat saadan, som jeg altid har anset den Mand for at være i Stand til at optræde.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg henstiller, at vi lader de afdøde hvile i Fred.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Ministeren har netop sagt, at Hovedbestyrelse og Kongres i Socialdemokratiet gentagne Gange har erklæret, at man lod Afrustningsforslaget falde, fordi det ikke mere var tidssvarende; Udviklingen var gaaet fremad o. s. v.; Jeg synes, at vi skal forsøge at holde os en lille